Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40597
Copyright: Melk, Benediktinerstift

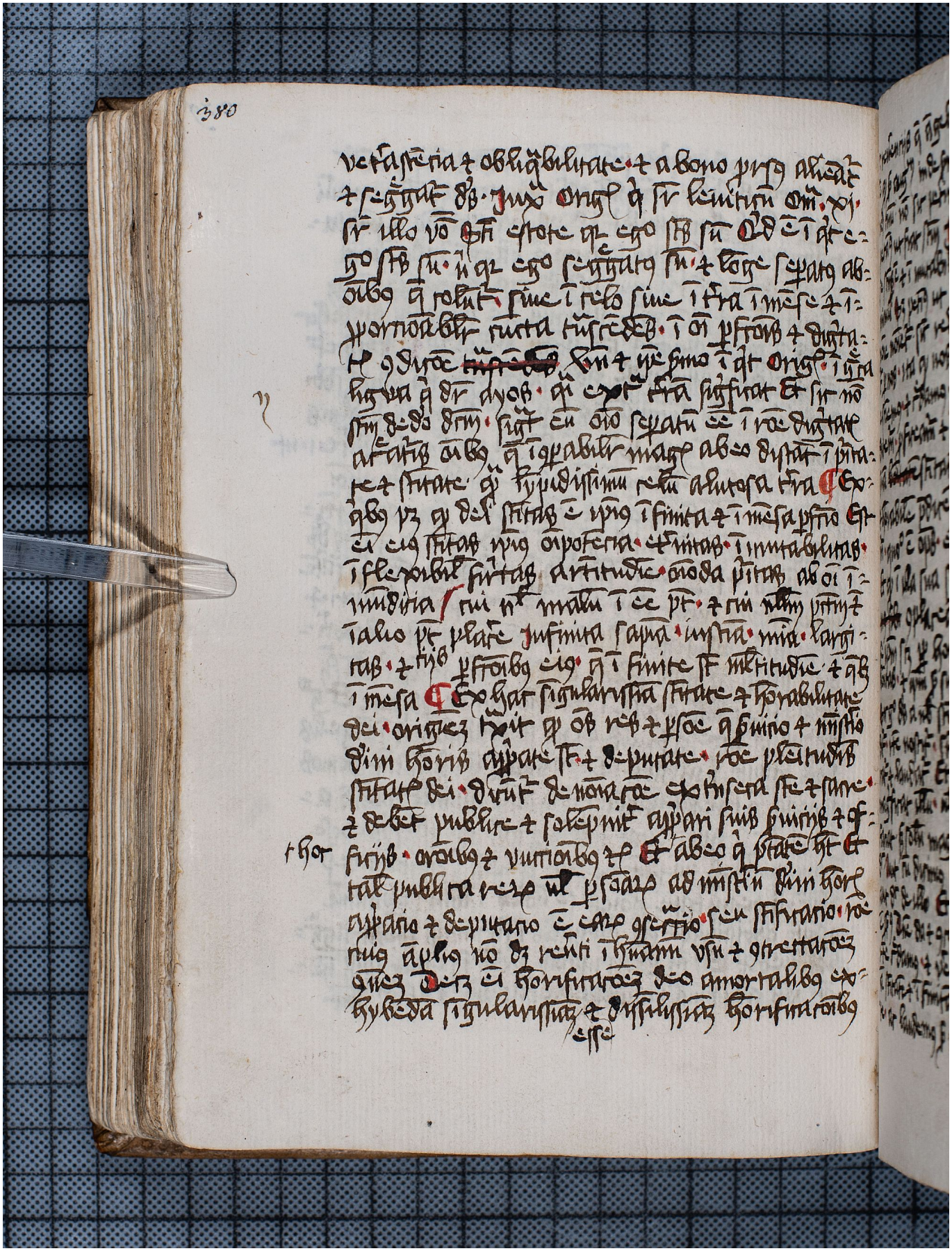

380

veraciteria et obligabilitate et a bono proprio abiciat
et separat ab. Juxta Origenem quia sit benignus omnis qui
sit illo vocabitur etiam ego sum qui sum. Ad eum igitur ego
sum sum. Ita igitur ego separatus sum et longe separatus ab
omnibus quia potest esse in celo esse in terra in mare et in
profundis omnibus rerum creatur. in omni profundis et diuita-
te quia hic ~~[illegible]~~ sunt et ipse omnis. Ita igitur Origenes in hac
lectura quia dicit duos. qui erant ista significat et sic no
stri doctores dicunt. sicut enim omnis separatur ab eis in hoc distinguit
arcanis omnibus quia ignoratur magis ab eis distinguit in pita-
re et statuere qui superdiscimus rem altiora ista. Ecce
ergo per quia dicit statuas eum prius in finita et in mensura postea et
eis eius statuas prius oriotenia et mitas in immutabilitas
in flexibilitas sitias artitudine omnia pitas ab omni in-
mudicia / cui non mali in ce pt. et cui nam pitiyt
iabio pt plate infinita sapia instia mia largi-
tas et tibi propriobus eius quia in finite sit meritudine et ab
in mensura. Ecce hac singularissima statue et horabilitate
dei. oriatur quia ob res et hoc quia omnio et mistio
dini horis aspiare sit et desperate. hoc pleitudis
statue dei. dicit denotare ego misera sit et stare
et debet publice et separit aspari suis miribus et of-
fitibus. oratibus et vuitionibus et. Et ab eo quia stare sit et
tale publica rerum ut pseudo ad mistin dini hor
aspiario et desperato in eius gratio sicut sitiratio hoc
nuig aplio non dicit reddi in humam usu et gratiatos
gratis dicit in horifitatos deo amortalibus ego
hybeda singularistas et dissilistas horifitatibus
esse